

167

1597-1613. Κώδικας Μανόλη Βαρούχα, νοταρίου περιοχής Ρεθύμνου.

W. F. Bakker, A. F. van Gemert (εκδ.), *Μανόλης Βαρούχας, νοταριακές πράξεις. Μοναστηράκι Αμαρίου (1597 - 1613)*, Ρέθυμνο 1987, σ. 23-745, αρ. 1-853.

ΠΩΛΗΣΗ ΑΚΙΝΗΤΟΥ ΣΕ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΣΥΜΦΩΝΟΥ ΕΞΩΝΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΗ ΤΟΥ ΤΙΜΗΜΑΤΟΣ
ΜΕ ΕΝΕΧΥΡΟ

1602, 27 Οκτωβρίου

«... Έδεκί ο κυρ Φίμις Βλαστός ποταί κυρ-Κωσταντί και κυρ Ιωάννης Βαρούχας ποταί κυρ-Γεωργιλά από το χωριο Γένα, θέλοντας να ξαγορασουν τα χοράφια όπου λεισιν και είχαν πουλιμένα τοῦ κυρ Θωμα Βαρούχα Ζερβοπουλου και τ' αδερφού του τοῦ κυρ-Γεωργιλά ποταί κυρ-Γιάνουλι, νοματισμένα στα Ζερβιανά, βαλμένα ἐν τη καβαλαρία τῶν Λαμπιδότων, και θορόντας πός ἰ ἀνοθεν ἀδελφοὶ δέ μπορά κάμουν ἀλέως παρα να τα δόσουν, να πάρουν τα τορνέσα όπου είχαν πρότο δοσμένα θέλουν θελιματικός και παραλαμβάνουν οἱ ἀνοθεν ἀδελφοὶ ἀπου τους ἀνοθεν κυρ-Φιμι και κυρ-Ιωάννη υπερπυρα υζ, ὕγουν τετρακόσα ενενήντα, καθὸς λέσι τα ἀνοθεν μέρι και ἦναι ἡ πουλισες τονε. Τα ὅπια ὑπέρπιραν επίραν ὁμπρός ἐμέν, του νοδάρο, και τῶν κατωγεγραμένων και παρακαλεμένων μαρτυρων μέσα εἴσε τζικίνια χρουσαῖ ιβ' πρὸς υπερπυρα κζ' το ἕνα-κάνουν ὅλα υπερπυρα τρακόσα κδ' και γιά το ρέστος ὅς τα υπερπυρα τετρακόσα ενενήντα τῶν ἐδώκασιν μίαν κούπαν ἀργυρίν τῆς βουλας και πιρούνια δ' ἀμάχι, ὅστε να τῶν δόσουν το ρέστος τον τορνεσιων. Και ἐπιδι ἐδώκαν τα τορνέσα, θέλουν ἰ ἀνοθεν ἀδελφοὶ και δίδουν τονε το ποσέσο, να τα κάμουν τῆς ἐξουσιας στονε, ὅς θέλουν και ὅς βούλονται, ὅς πράμα ἐδικόντος, και οὔτος και τα ἐξῆς ...».

ΑΠΟΔΕΙΞΗ ΕΞΟΦΛΗΣΗΣ. ΣΥΝΑΨΗ ΝΕΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΗ ΑΚΙΝΗΤΩΝ
ΜΕ ΑΝΤΙΧΡΗΣΗ

1605, 28 Απριλίου

«... Έδεκί ο μισερ Τζόρτζις Βαρούχας Μακριμάλις, υἱὸς τοῦ μισερ-Τζουᾶνε, ἔστοντας και εἰς κερούς περασμένους να εἶχεν δοσμένα υπερπυρα ρό, ἐκατὸν εὐδομήντα, του Νικόλα Παγά, καθὸς φένηται με ινστρουμέντο διὰ χειρὸς ἐμού, τοῦ νοταριου ... και τὴν σήμερον ὁ ἀνοθεν μισερ-Τζόρτζις δίδι τοῦ ἀνοθεν Νικόλα ὁμπρός ἐμέν και τῶν κατωγεγραμένων μαρτυρων υπερπυρα ρλ', ἐκατὸν τριάντα, μέσα εἴσε τζικίνια γ' γιά υπερπυρα πά και το ρέστος κατρίνια ὅς τα υπερπυρα ρλ', να τα κρατί να τα γοντέρι διὰ τα ὅπια τοῦ δίδι ἀποδά και ὁμπρός τὸ ἀνοθεν ἀμπέλλι τοῦ ἀνοθεν μισερ-Τζόρτζι, να το κρατί και κίνος να το γοντερι, πλερόνοντας τιν εντριτια τζι ἀνοθεν ἀρχοντισας ὁ ἀνοθεν μισερ-Τζόρτζις και ὄντεν ο ἀνοθεν Παγάς τοῦ ἠθελεν δόσι πάντα ἀπόξιλα τα ἀνοθεν υπερπυρα ρλ', να ἔχει τὸ ἀνοθεν ἀμπέλλι ὁ λεγόμενος Παγάς, και, κλαδεύγοντάς το ὁ ἀνοθεν μισερ-Τζόρτζις, να μί μπορά το πάρι παρα πάντα ἀπόξιλα ὅς ἀνοθεν, ὁπλεγάροντας τα καλά του πρεζέντε και ἐρχόμενα εἴσε κάθα ἐνάντιον όπου εἶθελεν σιγίρι γιά τὸ ἀνοθεν ἀμπέλλι ...».

ΠΩΛΗΣΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΠΡΟΣΟΔΟΥ ΚΡΑΣΙΟΥ

1605, 29 Απριλίου

«... Έδεκί ὁ Ἰωάννης Καλοσινὰς τοῦ ποταί Στάθι θέλι καὶ δίδι καὶ πουλὶ ἀποδὰ καὶ ὁμπρὸς τοῦ μισερ Τζόρτζι Βαρούχα, υἱὸς εὐλαβεστάτου ἀφέντι πατέρα Θεοφίλου, κρασί μούστο δέ φέρμον μίστατα ἢ, οκτῶ, ἀποῦ τὸ ἀμπέλλι ὅπου ἔχει στο Γκούπω· εἰς τον ὀπίων μούστο ἤρθασιν θελιματικὸς τα ἄνοθεν μέρι καὶ ἀπρεζιάρασίν τονε υπερπυρα π. Τα ὀπία τοῦ ἔδοκεν ὁμπρὸς ἐμέν, τοῦ νοδαρο, καὶ τῶν κατῶγεγραμμένων μαρτυρων μέσα εἰσε τζικίνια χρουσά δίο γιὰ υπερπυρα νδ' καὶ το ρέστος κατρίνια ὅς τα υπερπυρα ογδοῖντα καὶ τελίως ὅλο πληρόθι. Ξεκαθαρίζοντας καὶ, ὄνταν ἤθελεν θέλι ὁ ἄνοθεν Ἰωάννης να ξαγοράσι τον ἄνοθεν μούστο, να μπορί να τονε πέрни διχοστάς καμίας λογίς κοντράστο, μα να μί μπορά τονε ξαγοράζει παρα πάντα ἀπόξιλα, ὕγου νά 'χι τέρμένω ὃ τζι ιέ τοῦ Μάρτι· καὶ ἀνίσος καὶ ἤθελεν περάσι τὸ ἄνοθεν τέρμενω, να μπορί ὁ ἄνοθεν ἀγοραστις να σκοδαρι τὸν ἄνοθεν μούστο χωρίς κοντράστο· καὶ ἤτζι να 'χι το τέρμενω ὁ ἄνοθεν πουλιτής ἀπο Μάρτι ἔως Μάρτι, ὀπλεγάροντας τα καλά του ὅλα πρεζέντε καὶ ἐρχόμενα εἰσε κάθα κερό χροιάζόμενο να μαντηνήρουν τον ἄνοθεν ἀγοραστί στον ἄνοθεν μούστο ...».

ΔΩΡΕΑ ΕΝ ΖΩΗ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ

1610, 2 Ιουλίου

«... Έδεκί ὁ κυρ-Αγγελούτζος ὁ Καφάτος ποταί κυρ-Τζανή ἀπου το χωριο Γενα καὶ τὴν σίμερον ἔδεπά εὐρισκόμενος, ἔστοντας καὶ να λέγι πὸς στο μοναστίρι ὁ Ἅγιος Γεώργιος, κρασμένω στου Λία, χροστί να του πλερόνι μέλι λαῖνι ἔνα, το ὀπίων λέγι καὶ ἔχει γιους πατρονάτους, τό ὀπίων μέλι λέγι πὸς χροστί τὸ λεγόμενω μοναστίρι ὀδιὰ καβαλαρικὸν καὶ ντεράδεγο να πλερόνι το κάθα χρόνο, καθὸς λέγι καὶ ἐπλερονέ το ἀπο ἀντίγα κιρού και παπού του πάντα, ἤτζι τὴν σίμερον θέλι με δύναμι ἐτουνοῦ τοῦ φανερού ἰνστρουμέντου τζι παρούσας ντονατζιὸς, πεθιμόντας να δίξι τι μεγάλη ἀγαπὶ ὅπου ἔχει εἰς τον πανοσιότατον ἀφέντι πατέρα Νιμφον τον Μπαρμπαρίγο καὶ να του πλερόσι εἰς μερτικό ἀπου τα πολὰ ὀμπλιγα ἀπου του ἔχει ὀγιά πολὲς χάρες καὶ ἀγίδες ὅπου γνωρίζι ἀπο λόγου του εἰς πολες του χρίαις ὅπου του ἱμπορτάρασι, τὸ ὀπίων, ἂ δεν ἤθελεν κάμι ὁ ἄνοθεν κυρ-Αγγελούτζος, ἤθελεν πέσι εἰς το βίτζιον τζι ἀνευχαριστίας, γιὰ τοῦτο, ὃχι διὰ φόβο μιδε ὀδι' ἀγγανάρισι, μα κινιμενος με το ἡδιόν του θέλιμα, ἤρθεν ἐμπροστάς ἐμένα, του νοδαρο, καὶ τῶν κατῶγεγραμμένων καὶ παρακαλεμένων μαρτυρων καὶ ἐμέν ἐπαρακάλεσεν να γράψο πὸς με δύναμιν τοῦ παρόντος ἰνστρουμέντου τζι ἀλιθινῆς, ρεᾶλες καὶ ἡρεβοκάμπιλες ντονατζιὸς μέσα ἢ τζι ζοντανούς δίδι καὶ μέσα ἢ τζι ζοντανους ἀπο ἐδά χαρίζι τοῦ ἄνοθεν ἀφέντι πατέρα τὸ ἄνοθεν λαῖνι το μέλη ὅπου ἐσκοδέριζεν ἀπου το ἀνοθεν μοναστιρι. Μετα τοῦτο να 'χι ὀμπλεγο να τονε πάρι, σαν αποθάνι, να τονε κιβέψι στο ἀνοθεν μοναστίρι καὶ να τονε μνιμονεύγι· ξεκαθαρίζοντας, ἂ θέλι καὶ ἡ γυναῖκα τοῦ ἄνοθεν κυρ-Αγγελούτζο να θαντι καὶ κίνι στο λεγομενο μοναστίρι, να 'χι καὶ εἰς ἐκίνι τὸ ἡδιον ὀπλεγο ὁ ἀνοθεν αφεντις πατέρας ...».

168

1598. Νοταριακές πράξεις. Χάνδακας.

Θ. Δετοράκης, «Μία εἰκόνα τοῦ ἀστικοῦ πλούτου στὸν Χάνδακα»,

